

jeg skal derfor ikke i nævneværdigt Omfang gaa i Detailler med Hensyn til disse Forhold, overfor hvilke jeg synes der kunde tiltrænges en forskellig Ordning for de forskellige Slags Kirker.

Der er dog en Indvending, som jeg i alt Fald efter min Opfattelse af Sagen betragter som en Hovedindvending; den gælder den Bestemmelse, at Tilsynet for alle Kirker skal bestaa af Sognepræsten og to Menighedsraadsmedlemmer. Jeg skal ikke undlade her at fremhæve, at jeg ganske tiltræder den Opfattelse, som er gjort gældende af et Mindretal i Folketinget, at det vil være heldigt, for ikke at sige naturligt, at et Medlem af Kommunalbestyrelsen indtræder i dette Tilsyn. Det forekommer mig, at alle maa erkende, at Kommunen og paa Kommunens Vegne dens Styrelse i mange Maader har Interesse i, at f. Eks. Kirkens Udseende er forsvarligt, at i det hele taget alle Kirkens Anliggender varetages paa betryggende Maade, men navnlig, naar der er Tale om en Købstad, faar Byens Styrelse ingen som helst Indflydelse herpaa, medmindre der sidder et Medlem af Styrelsen i Tilsynet.

Det andet Forhold, jeg lige vil hende Opmærksomheden paa, er, at dette Tilsyn, som altsaa bestaar af Sognepræsten, suppleret med to Medlemmer, selv skal vælge sin Formand. Det er jo nu en Regel, man søger gennemført paa mangfoldige Omraader, men det forekommer mig, at det atter er et Offer, man her skal bringe det demokratiske Princip, som jeg ikke anser for heldigt. Man maa dog formentlig gaa ud fra, at den Mand, som har den største og mest levende Interesse for Kirkens Anliggender paa alle Omraader, maa være Sognepræsten, man kan næsten ikke tænke sig, at et af de valgte Medlemmer skulde sidde inde med de samme Kvalifikationer som netop Sognepræsten til at være den ledende i dette Tilsyn; derfor synes jeg heller ikke, at man skulde sky i Loven at bestemme, at han er den fødte Formand.

Der er en anden Bestemmelse, nemlig i § 6, som min Opmærksomhed har hæftet sig ved, og som ogsaa blev omtalt af den højtærede Minister, dog nævnede den højtærede Minister ikke udtrykkelig det, som jeg vil fremhæve. Det bestemmes, at der i en Vedtægt, som Menighedsraad og Tilsyn kan affatte og faa stadfæstet, kan fastsættes Betaling for forskellige Ydelser: Kirkens Belysning, Opvarmning o. s. v., men saa tilføjes der: „saavel som for

Orgelspil og Kor ved slige Lejligheder“. Det stiller sig for mig meget tvivlsomt, om man ved en saadan Vedtægt kan gøre Indskrænkning i en Ret, som dog sikkert enhver ansat Organist har til at oppebære Accidensoffer for sin Medvirkning ved kirkelige Handlinger. Jeg ved ikke, men det forekommer mig, at skulde man skride dertil, maatte det blive ved en Afløsning af Offeret, som blev hjemlet ved Lov. I samme Paragrafs andet Stykke gaar man videre, idet der staar, at der ikke maa tages Betaling for Orgelspil ved kirkelige Handlinger, der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste paa Søn- og Helligdage. Ogsaa det forekommer mig for visse kirkelige Handlingers Vedkommende i alt Fald at være et Indgreb i Organistens formentlige Ret til at faa Offer. Jeg tænker her paa, at det meget vel kan ske, at der holdes et Bryllup i Forbindelse med Gudstjenesten paa en Søndag, og hvis det altsaa skulde være forment Organisten, der jo har Pligt til at spille Orgelet, at modtage et Honorar for den Tjeneste, han derved har ydet Brudeparret, synes det mig at være vel rigoristisk, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det i alt Fald er meget tvivlsomt, om det ikke er i Strid med det Opslag om hans Embede, hvorefter han er kaldet til at udføre Organistgerningen. At han skal spille Orgelet f. Eks. under Daabshandlinger, der udføres under Gudstjenesten, inden denne slutter, synes jeg kan være ganske naturligt, skønt det jo, naar man vil se rigtigt paa det, ikke kan nægtes, at det kan betyde en Formindskelse af de Indtægter, som Organisten hidtil har haft.

Der er dernæst i § 8 en Bestemmelse om, at det Regnskab, som hver Kirke skal aflægge, skal aflægges af Tilsynet og indsendes gennem Menighedsraadet. Det er vist en udmærket Bestemmelse, for saa vidt Landsbykirkerne angaar, hvor Administrationen ikke er meget omfattende, og hvor Regnskabet altsaa heller ikke kan blive synderlig vidtløftigt, men jeg er vis paa, at for de allerfleste Købstadkirker, i alt Fald de større og mellemstore, vil det blive en lidet behagelig, jeg tør næsten sige en ubehagelig, Opgave for Tilsynet at skulle aflægge dette Regnskab, hvilket altsaa vel vil sige, at Tilsynet skal underskrive Regnskabet som rigtigt aflagt. Naar der, som jeg antager vil blive Tilfældet, ved de allerfleste Købstadkirker ansættes en særlig Kirkeværge udenfor Menighedsraadet eller i alt Fald en særlig Kasserer,